

навчання осіб з важкими і складними порушеннями опорно-рухового апарату, а також з комбінованими порушеннями. При навчанні сліпих використовуються комп'ютери, оснащені додатковою специфічною периферією: клавіатурою, що дозволяє при натисканні на клавішу з буквеним чи цифровим позначенням почути, яка клавіша натиснута, і у випадку виявлення помилки внести відповідні виправлення; друкувальним пристроєм, що виводить текст по системі Брайля.

Досвід використання комп'ютерної техніки у фаховій освіті дозволяє говорити про значні позитивні результати, що стосуються як навчальної діяльності, так і корекції багатьох психофізичних особливостей розвитку учнів спеціальної школи.

Література

1. Корекційна спрямованість початкового навчання у спеціальній школі інтенсивної педагогічної корекції. Методичні рекомендації / Укл. Л.С.Вавіна. – К: ІСДО, 1995. – 87с.
2. Швецов А.Г. Сучасні проблеми освіти і професійної реабілітації людей з вадами здоров'я. – К.: Соціформ, 2004. – 200с.

ПРОБЛЕМА СОЦІАЛІЗАЦІЇ УЧНІВ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

Татьянчикова Ірина Володимирівна

Слов'янський державний педагогічний університет
84116, вул. Г. Батюка, 19, м. Слов'янськ, Донецької обл., Україна

Присвячено проблемі соціалізації учнів з інтелектуальними вадами, визначені стадії соціалізації, теоретично обґрунтована необхідність забезпечення соціалізації в спеціальному навчальному закладі.

Ключові слова: особистість, соціалізація, адаптація, індивідуалізація, інтеграція.

В умовах сучасних соціально-економічних змін у країні особливо актуальною стає психолого-педагогічна проблема забезпечення соціалізації дітей з особливими потребами, передусім з недоліками розумового розвитку, оскільки їх інтелектуальний потенціал не забезпечує засвоєння і самостійне використання широкого спектру соціальних, суспільних та інших форм життя.

Соціалізація є необхідною умовою розвитку людини, становлення в неї особистісних якостей у процесі засвоєння суспільного досвіду і активного відтворення нею суспільних відносин. Вона передбачає проходження дитиною, в тому числі і в спеціальному навчальному закладі, певних етапів (стадій): адаптації, на якому відбувається пристосування дитини до існування в соціумі, відповідно до його норм і вимог; індивідуалізації, на якому відбувається усвідомлення дитиною своїх можливостей; інтеграції, на якому дитина намагається знайти своє місце в суспільстві, «влитися» в нього, пропонуючи використання своїх особистісних якостей та можливостей; ранньої трудової стадії, на якій забезпечується професійне становлення дитини на основі здійснення трудової підготовки в умовах допоміжної школи. При цьому поетапна соціалізація та становлення особистості дитини у зазначеному плані має забезпечуватися

адекватними педагогічними засобами - засобами організаційних форм, змісту та методів навчання, виховання та корекції розвитку розумово відсталої дитини.

Питання соціалізації дітей з інтелектуальними вадами розглядались здебільшого в широкому розумінні. Однак, в контексті їхньої індивідуалізації та інтеграції у спеціальній психолого-педагогічній науці соціалізація ще не була предметом спеціального дослідження, притому, що були виявлені певні особливості даної категорії дітей (їхня самосвідомість, самооцінка, рольова поведінка), які певною мірою торкаються представленої проблеми.

На сьогодні відсутні також системні, комплексні дослідження проблеми забезпечення соціалізації розумово відсталої дитини в спеціальному навчальному закладі, виходячи з психологічного змісту, суті кожного з її етапів, а також організаційно-методичні рекомендації щодо реалізації цього процесу, повноти його педагогічного забезпечення у допоміжній школі, оскільки робота в школах здійснюється переважно у напрямку підвищення ефективності адаптації дітей до змінних умов життєдіяльності (соціальної, трудової, соціально-психологічної), передбачено посилену роботу з їх трудової підготовки. Однак, цього недостатньо з точки зору становлення особистості дитини, враховуючи зовнішні (соціалізацію) і внутрішні (індивідуалізацію) детермінанти, оскільки повнота процесу соціалізації та досягнення її результатів можливі саме в процесі особистісного зростання дитини на основі забезпечення індивідуалізації та інтеграції, тобто коли вона здатна усвідомити і розпізнати в собі свої можливості, які варто розвивати, на які потрібно опиратися і максимально використовувати в подальшому своєму розвитку і професійному становленні в умовах соціального оточення, в тому числі шкільному.

Актуальність проблеми та недостатня її розробленість у теоретичному та практичному плані обумовлюють необхідність пошуку шляхів підвищення ефективності соціалізації дітей з особливими потребами в процесі їх навчання і виховання.

Література

1. Аксёнова Л.И. Социальная педагогика в специальном образовании / Л.И.Аксенова. – М.: Академия, 2001. – 192 с.
2. Кравченко Т.В. Соціалізація дітей шкільного віку у взаємодії сім'ї і школи: монографія / Інститут проблем виховання АПН України / Т.В.Кравченко. – К.: Фенікс, 2009. – 416 с.
3. Лавриченко Н.М. Педагогіка соціалізації: європейські обриси / Н.М.Лавриченко. – К.: Наук. думка, 2000. – 205 с.

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ТА ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В ОСВІТІ

Теловата Марія Теодозіївна

Національна академія статистики, обліку та аудиту
04107, вул. Підгірна, 1, м. Київ, Україна

Присвячено обґрунтуванню теоретичних аспектів компетентнісного підходу до професійної підготовки майбутніх фахівців, а також розглянуто поняття компетенція,